

Kunstneruttalelse – Kristin Rosmo

Som fotograf undersøker jeg ulike spørsmål innen folkehelse og samfunn. Jeg er særlig interessert i hvordan mennesker setter spor etter seg i bygninger og landskap, og hvordan disse sporene forteller små historier om enkelthendelser, kultur og verdier. Distrikts-Norge tiltrekker meg spesielt, kanskje fordi jeg selv er vokst opp på landsbygda i Trøndelag.

Kameraet fungerer som et kontaktpunkt mellom de ytre omgivelsene og noe jeg kan gjenkjenne i meg selv. Gjenkjennelsen skjer gjerne i omgivelser som utstråler stillhet og forfall, men som likevel har en snert av humor og håp. Jeg fotograferer alltid med fastobjektiv og eksisterende lys, og foretrekker en dempet fargemetning i bildene.

Mitt forrige fotoprojekt handlet om Universitetet i Oslos første bygning på Blindern, den fredete Farmasibygningen fra 1932. I prosjektet undersøkte jeg samspillet mellom bygningen, faget og menneskene som har brukt bygget gjennom 90 år.

Jeg arbeider nå med et fotoprojekt om norske folkebad. Her undersøker jeg svømmehallenes rolle og status i samfunnet gjennom et dypdykk i deres utforming og spor av bruk.